

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۳۹۴

جبرهایی که شرط اوسلندر را روی صفر شدن کوهمولوژی ها برآورد می کنند

رضا باباییان

دانشکده‌ی علوم
گروه ریاضی

۱۳۸۹

پایان نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

کتابخانه دانشگاه ارومیه

استاد راهنما:

دکتر رضا سزیده

۱۳۸۹/۹/۸

۸

حق چاپ برای دانشگاه ارومیه محفوظ است.

۱۴۶۴۳۲

پایان نامه آقای ~~احسان~~ رضا بابایی به تاریخ ۷/۳/۸۹
شماره ۲-۱۰۰۳ مورد پذیرش هیات محترم داوران با رتبه عالی و نمره - ۱۸۱ -
قرار گرفت .

۱- استاد راهنما و رئیس هیئت داوران: دکتر رضا نژاد

۲- استاد مشاور: دکتر

۳- داور خارجی: دکتر هوشنگ برزش
دکتر سید برزش

۴- داور داخلی: دکتر محمد علی اسد
اسد

۵- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر حبیب ازاخیلر
ازاخیلر

تقدیم بہ:

پیر

مادر و

خانوادہ گرامیم

تقدیر و تشکر

سپاس بیکران پروردگاریکتا را که هستی‌ام بخشید و مرا به طریق علم و دانش رهنمون ساخت. حال که با عنایت خداوند متعال این مرحله از زندگی‌ام را با موفقیت به پایان رسانده‌ام؛ بر خود لازم می‌دانم تا از تمامی عزیزانی که مراد این راه یاری نموده‌اند؛ تشکر و قدردانی نمایم.

از خانواده عزیزم که در تمام مراحل زندگی با من همدل و همراه بودند و پشتوانه عاطفی محکمی برای من بوده و همیشه از دعای خیرشان بهره‌مند بودم؛ تشکر و قدرنمایی می‌نمایم.

از استاد راهنمای گرامی جناب آقای دکتر رضا سزیده که خالصانه مرا از گنجینه گهر بار علم و تجربیات خود بهره‌مند ساخته و در نهایت صبر و شکیبایی مرا تشویق و راهنمایی نموده؛ نهایت تشکر را دارم. از اساتید محترم و گرانقدر آقایان دکتر محمدعلی اسدی و دکتر هوشنگ بهروش که زحمت داوری پایان نامه را به عهده گرفته و مرا راهنمایی فرمودند و همچنین از آقای دکتر حبیب اذانچیلر نماینده محترم تحصیلات تکمیلی نهایت سپاسگزاری و تشکر را دارم.

و در پایان از دوستان خوب و مهربانم؛ آقایان: محمد احمدپور؛ صادق محمدی خواه؛ علی پاک نفس؛ قدرت غفاری؛ تورج صمدی؛ علی اکبری؛ فریدون آل جعفر؛ مسیب ملکی؛ و خانم‌ها: موسوی؛ قربانی؛ اقدسی که در به پایان رساندن این مقاله همیشه کمک حال من بودند نهایت تشکر را دارم.

رضابابایان تیر ۱۳۸۹

فهرست مندرجات

۴	مفاهیم اولیه	۱
۴ مفاهیمی از جبر جابجایی	۱.۱
۷ مفاهیمی از جبر همولوژی	۲.۱
۱۵ رسته‌ی R - همبافت‌ها	۳.۱
۱۸ تحلیل‌ها	۴.۱
۱۹ بعدها‌ی همولوژیکی	۵.۱
۲۲ رسته‌ی هموتوبی	۶.۱

۲۲	۷.۱	رسته‌ی مشتق شده‌ی $D(R)$
۲۵	۸.۱	همریختی‌های استاندارد
۲۸		۲	G - بعد
۲۸	۱.۲	گورنشتین
۲۹	۲.۲	G - بعد مدول‌های متناهی مولد
۳۶	۳.۲	مدول‌های گورنشتین انژکتیو
۳۹		۳	پیش نیازها
۳۹	۱.۳	مباحث اولیه در مقاله
۴۳		۴	حدس اوسلندر - ریتن
۴۳	۱.۴	اثبات قضیه‌ی A
۵۹		۵	مسئله‌ی تقارن گورنشتین

۵۹ اثبات قضیه‌ی B ۱.۵

۶۹ فانکتور بودن G - بعد ۶

۶۹ اثبات قضیه‌ی C ۱.۶

۷۷ همبافت کُزول ۲.۶

۹۱ مثالها ۷

۹۱ ۱.۷

۱۰۲ چکیده‌ی انگلیسی

چکیده

حدس اوسلندر: هر جبر آرتینی شرط ویژه‌ای روی صفر شدن کوهمولوژی مدولهای متناهی مولد برآورد می‌کند. رد این حدس که با یک مثال نقض در سال ۲۰۰۳ مربوط به یورگنسن و سگا است، توجهی خاص را به کلاس حلقه‌هایی که شرط اوسلندر را برآورد می‌کنند، برانگیخت. به یک چنین حلقه‌ها، حلقه‌های AC گفته می‌شود. نشان خواهیم داد که یک جبر آرتینی AC گورنشتین-چپ است اگر و تنها اگر گورنشتین-راست نیز باشد.

علاوه بر این، حدس اوسلندر-ریتن نیز برای حلقه‌های AC بیان می‌شود و نشان داده خواهد شد که G -بعد اوسلندر برای حلقه‌های AC که یا جابه‌جایی هستند و یا همبافت دوگان کننده دارند، فانکتوری می‌شوند.

مقدمه

مطالعه‌ی جبرها و مدول‌ها با روش‌های جبر همولوژی پیرامون گروه‌های کوهمولوژی و فانکتورها بویژه صفر شدن آنها خواهد بود. حدس اوسلندر قویتر از حدس متناهی بودن بعد و چندین حدس برای جبرهای متناهی بعد، از جمله حدس اوسلندر-ریتن و حدس‌های ناکایاما است. در این مقاله ما حلقه‌های AC را در نظر می‌گیریم. به بیانی دیگر حلقه‌های نوتری چپ A که شرط اوسلندر را روی صفر شدن کوهمولوژی برآورد می‌کند:

(AC) برای هر A -مدول چپ متناهی مولد M وجود دارد یک عدد صحیح $b_M \geq 0$ ،
به طوریکه برای هر A -مدول چپ متناهی مولد N ، اگر $\text{Ext}_A^{\gg 0}(M, N) = 0$ ، آنگاه
 $\text{Ext}_A^{> b_M}(M, N) = 0$. در مرجع [۱۰] یورگنسن و سگا یک جبر متناهی بعدی ارائه کرده‌اند که شرط
 (AC) را برآورد می‌کند، رد خواهد شد.

اگر همه‌ی جبرهای متناهی بعد شرط (AC) را برآورد کنند، آنگاه آنها همگی بعد متناهی دارند، ولی نمی‌دانیم کی جبری که شرط (AC) را برآورد می‌کند بعد متناهی بودن، بعد متناهی خواهد داشت. چیزی که می‌دانیم آنست که یک جبر متناهی بعد Λ روی میدان K بعد متناهی بودن، متناهی دارد هرگاه جبر $\Lambda^e = \Lambda \otimes_K \Lambda^o$ شرط (AC) را برآورد بکند.

در این مقاله ما توجهی خاص به مسائلی از کار اوسلندر در نظریه‌ی نمایش می‌دهیم. از جمله

حدس‌هایی که در بالا به آنها اشاره شد.

حدس اوسلندر-ریتن: مدول متناهی مولد M روی جبر آرتینی Λ پروژکتیو است هرگاه برای

$$\text{Ext}_{\Lambda}^i(M, M) = 0 = \text{Ext}_{\Lambda}^i(M, \Lambda), \quad i \geq 1$$

برای سادگی بحث، حدس‌ها (درباره‌ی همه‌ی جبرها) و شرط‌ها (روی فقط یک جبر) را

متمایز می‌کنیم. شرط زیر را روی حلقه‌ی نوتری چپ A در نظر می‌گیریم:

(ARC) هر A -مدول چپ متناهی مولد M با $\text{Ext}_A^{\geq 1}(M, M \oplus A) = 0$ پروژکتیو است.

حدس اوسلندر-ریتن به این صورت نیز بیان می‌شود: همه‌ی جبرهای آرتینی که شرط (ARC) را

برآورد می‌کنند. همه‌ی جبرهایی که شرط (AC) را برآورد می‌کنند، شرط (ARC) را نیز برآورد

می‌کنند.

قضیه A : فرض کنیم A یک حلقه‌ی نوتری چپ که شرط (AC) را برآورد کند. همچنین

فرض کنیم M یک A -مدول چپ متناهی مولد باشد. اگر یکی از $\text{Ext}_A^{\geq 0}(M, M) = 0$ یا

$\text{Ext}_A^{\geq 1}(M, A) = 0$ برقرار باشد، آنگاه M پروژکتیو است. این گزاره حالت خاصی از نتیجه‌ی

اصلی ۲۱.۱.۴ است. تذکر اینک، شرط صفر شدن با اعمال کردن روی M در گزاره‌ی A به نظر

می‌رسد که ضعیف‌تر از حالتی که در حدس اوسلندر-ریتن گفته شد، این قسمت در ۲۴.۱.۴، بحث

خواهد شد.

مسئله‌ی بازی که مربوط به اوسلندر و ریتن در [۳] می‌باشد، این است که یک جبر آرتینی

گورنشتین چپ است اگر و تنها اگر گورنشتین راست باشد. این همان مسئله‌ی متقارن گورنشتین است

که در ۹.۱.۵ و ۲۱.۱.۵، جواب خاصی برای آن آمده است.

قضیه B : فرض کنیم A حلقه‌ی نوتری دوطرفه باشد. اگر A و A° شرط (AC) را برآورد کنند و

(۱) A یک جبر آرتینی باشد؛ یا

(۲) A همبافت دوگان کننده داشته باشد،

آنگاه $\text{id}_A A < \infty$ اگر و تنها اگر $\text{id}_A A < \infty$.

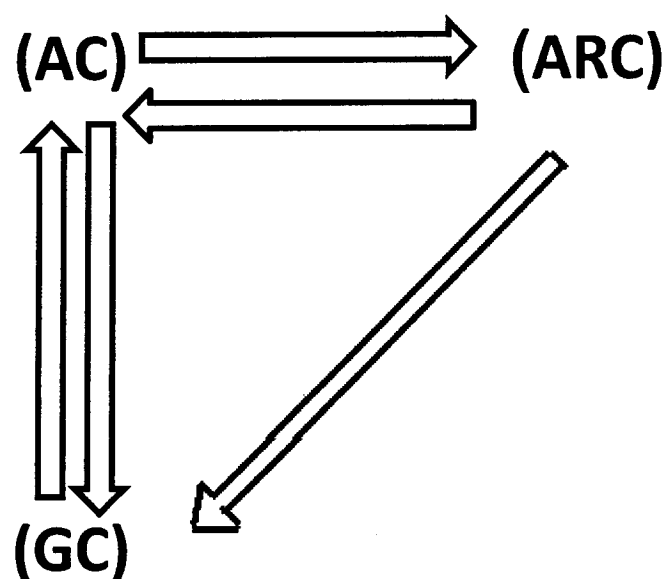
نمی دانیم که هر جبر آرتینی، همبافت دوگان کننده دارد یا نه. ولی بنابر ۱۶.۱.۵، هر K -جبر متناهی بعد همبافت دوگان کننده خواهد داشت.

هر مدول چپ متناهی مولد $M \neq 0$ روی حلقه‌ی نوتری دوطرفه‌ی A از G -بعد صفر است هرگاه انعکاسی باشد و برای هر $i \geq 1$ ،

$$\text{Ext}_A^i(M, A) = 0 = \text{Ext}_A^i(\text{Hom}_A(M, A), A).$$

(GC) هر A -مدول چپ متناهی مولد $M \neq 0$ با $\text{Ext}_A^{\geq 1}(M, A) = 0$ از G -بعد صفر است. با یک مثال دیگری از یورگنسن و سگا، همچنین این مسئله یک جواب منفی دارد، حتی برای K -جبرهای متناهی بعد موضعی جابه‌جایی، جواب ویژه‌ای برای گزاره C ، در ۱۳.۲.۶ آمده است. قضیه C : فرض کنیم A حلقه‌ی نوتری دوطرفه است که یا همبافت دوگان کننده و یا جابه‌جایی باشد. اگر A شرط (AC) را برآورد بکند، آنگاه شرط (GC) را نیز برآورد می‌کند.

توسط هونک، سگا و ورسیو، حدس اوسلندر-ریتن برقرار است حلقه‌های نوتری موضعی جابه‌جایی با ریشه‌ی مکعب صفر و مثال نقضی که در [۱۰] آمده است، نشان می‌دهد که این چنین حلقه‌ها لزوماً شرط (AC) یا (GC) را برآورد نمی‌کنند. به فرم دیاگرام زیر خلاصه می‌کنیم:

قضیه های A ، B و C در فصلهای ۴، ۵ و ۶ اثبات خواهند شد. در فصل ۷، روش‌های ساده‌ای برای ایجاد کردن حلقه‌های AC آمده‌است.

در بسیاری از برهان‌های این مقاله از کاتگوری مشتق شده روی حلقه‌ها استفاده شده است.

فصل ۱

مفاهیم اولیه

۱.۱ مفاهیمی از جبر جابجایی

در تمامی فصل‌ها فرض می‌کنیم R حلقه‌ای جابجایی و یک‌دار است مگر خلاف آن ذکر شود.

گزاره‌های اصلی

تعریف ۱.۱.۱ رسته C خانواده‌ای است متشکل از شیء‌های که در شرایط زیر صدق می‌کنند:

(۱) به ازای هر دو شیء مثل A و B از C مجموعه‌ای متناظر می‌شود که با $\text{Hom}_C(A, B)$ نشان

داده می‌شود و برای هر چهار شیء مانند A, B, C و D داریم:

$$\text{Hom}_C(A, B) \cap \text{Hom}_C(C, D) = \circ$$

عضو $f \in \text{Hom}_C(A, B)$ را یک ریخت^۱ از A به B نامیده و با $f : A \rightarrow B$ نشان می‌دهیم.

مجموعه‌ی ریخت‌های رسته‌ی C را با $\text{Mor } C$ و مجموعه‌ی اشیاء آن را با $\text{obj } C$ نشان می‌دهیم.

(۲) برای هر $A, B, C \in \text{obj } C$ ، ترکیب^۲

$$\text{Hom}_C(A, B) \times \text{Hom}_C(B, C) \longrightarrow \text{Hom}_C(A, C)$$

morphism^۱

Composition^۲

$$(f, g) \mapsto g \circ f$$

در شرایط زیر صدق می‌کند:

(الف) شرکت پذیری؛

(ب) برای هر $A \in \text{obj } C$ ، عضو همانی $\text{id}_A \in \text{Hom}_C(A, A)$ موجود است بطوریکه برای هر $f \in \text{Hom}_C(B, A)$ و هر $B \in \text{obj } C$ ، $\text{id}_A \circ f = f$ ، همچنین برای هر $g \in \text{Hom}_C(A, C)$ و هر $C \in \text{obj } C$ ، $g \circ \text{id}_A = g$. به عنوان مثال هرگاه R حلقه‌ای یک‌دار باشد، خانواده‌ی تمام R مدول‌های چپ (راست) یک رسته می‌باشد.

تعریف ۲.۱.۱ فرض کنید A و B دورسته باشند. فانکتور $T: A \rightarrow B$ تابعی است که در شرایط زیر صدق می‌کند:

(۱) اگر $A \in \text{obj } A$ ، آنگاه $TA \in \text{obj } B$ ؛

(۲) اگر $f: A \rightarrow A'$ یک ریخت در A باشد، آنگاه $Tf: TA \rightarrow TA'$ یک ریخت در B است،

(۳) اگر f و g دوریخت در A باشند که $g \circ f$ با معنی باشد، آنگاه $T(g \circ f) = (Tg) \circ (Tf)$ ؛

(۴) برای هر $A \in \text{obj } A$ ، $T(\text{id}_A) = \text{id}_{TA}$.

تعریف ۳.۱.۱ فانکتور $F: C \rightarrow D$ را یک هم‌ارزی از رسته‌ها گوئیم اگر فانکتور $G: D \rightarrow C$ موجود باشد بطوریکه $G \circ F = \text{id}_C$ و $F \circ G = \text{id}_D$.

تعریف ۴.۱.۱ فانکتور $F: C \rightarrow D$ را باوفا^۴ گوئیم، هرگاه

$$\text{Hom}_C(C, C') \rightarrow \text{Hom}_D(FC, FC')$$

Functor^۳

Faithful^۴

یک نگاشت یک به یک باشد. به بیانی دیگر اگر $f_1 : C \rightarrow C'$ و $f_2 : C \rightarrow C'$ نگاشت‌های متمایز در C باشند، آنگاه $F(f_1) \neq F(f_2)$.

تعریف ۵.۱.۱ فانکتور $F : C \rightarrow D$ را پره گوئیم، هرگاه

$\text{Hom}_C(C, C') \rightarrow \text{Hom}_D(FC, FC')$ یک نگاشت پوشا باشد، به بیانی دیگر برای هر

$g : F(c) \rightarrow F(c')$ در D یک ریخت مثل $f : C \rightarrow C'$ در C موجود باشد به طوری که $g = F(f)$.

تعریف ۶.۱.۱ یک زیررسته B از C ، خانواده‌ای است شامل اشیاء و ریخت‌های C بطوریکه

ریخت‌ها در B تحت ترکیب بسته‌اند و برای هر $B \in \text{obj}(B)$ ، $1_B \in \text{Mor}B$. زیررسته در واقع یک

رسته است. هرگاه B دارای شرط $\text{Hom}_B(B, B') = \text{Hom}_C(B, B')$ برای هر $B, B' \in B$ باشد B را

زیررسته‌ی پره می‌نامیم.

تعریف ۷.۱.۱ رسته‌ی A را آبدلی گوئیم اگر هر مجموعه‌ی $\text{Hom}_A(C, D)$ در A ساختاری آبدلی

داشته باشد؛ یعنی برای دیاگرام

$$A \xrightarrow{f} B \begin{matrix} \xrightarrow{g} \\ \xrightarrow{g'} \end{matrix} C \xrightarrow{h} D$$

داشته باشیم $h(g + g')f = hgf + hg'f$.

تعریف ۸.۱.۱ فرض کنید R حلقه‌ای جابجایی باشد. یک R -جبر \mathcal{Y} حلقه‌ای مانند S همراه با

یک همریختی حلقه‌ای مانند $f : R \rightarrow S$ می‌باشد.

Full^o
Full subcategory¹
Algebra^y

تعریف ۹.۱.۱ فرض کنید (R, m) یک حلقه‌ی موضعی باشد. تعداد عناصر مجموعه‌ی مولد مینیمال m را به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\text{edim}(R) = \dim_{R/m} \frac{m}{m^2}.$$

تعریف ۱۰.۱.۱ حلقه‌ی موضعی (R, m) را یک حلقه‌ی منظم^۸ گوئیم هرگاه $\text{edim}(R) = \dim(R)$. حلقه‌ی دلخواه R را منظم گوئیم هرگاه برای هر $\mathfrak{p} \in \text{Spec} R$ یک حلقه‌ی موضعی منظم باشد.

۲.۱ مفاهیمی از جبر همولوژی

تعریف ۱.۲.۱ یک R -همبافت مانند X یک دنباله از R -مدول‌های $\{X_n\}_{n \in \mathbb{Z}}$ و R -همریختی‌های $\{d_n^X : X_n \rightarrow X_{n-1}\}_{n \in \mathbb{Z}}$ است که برای هر $n \in \mathbb{Z}$ داریم: $d_n^X d_{n+1}^X = 0$ و به صورت زیر نشان داده می‌شود:

$$X : \cdots \rightarrow X_{n+1} \xrightarrow{d_{n+1}^X} X_n \xrightarrow{d_n^X} X_{n-1} \rightarrow \cdots \quad (n \in \mathbb{Z})$$

که در آن برای هر $n \in \mathbb{Z}$ همریختی d_n^X را یک دیفرانسیل X می‌نامیم.

فرض کنیم $I = \{u, \dots, v\}$ مجموعه‌ای از اعداد صحیح متوالی باشد. همبافت X را متمرکز شده^۹ در I گوئیم، هرگاه برای هر $j \in \mathbb{Z} - I$ داشته باشیم $X_j = 0$. به بیان دیگر، همبافتی به صورت زیر باشد:

$$0 \rightarrow X_u \rightarrow \cdots \rightarrow X_v \rightarrow 0.$$

Regular^۸
cocentred^۹

تعریف ۲.۲.۱ فرض کنیم M یک R -همبافت و n یک عدد صحیح باشد. برش سخت^{۱۰}

بالای M در n یک همبافت است که آن را با $M_{\leq n}$ نمایش می‌دهیم و بصورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$d_v^{M_{\leq n}} = \begin{cases} \circ & v > n \\ d_v^M & v \leq n. \end{cases} \quad \text{و} \quad (M_{\leq n})_v = \begin{cases} \circ & v > n \\ M_v & v \leq n. \end{cases}$$

بطور مشابه همبافت برش سخت پایین M در n را با $M_{\geq n}$ نمایش می‌دهیم و آن را بصورت

زیرتعریف می‌کنیم:

$$d_v^{M_{\geq n}} = \begin{cases} d_v^M & v \geq n \\ \circ & v < n. \end{cases} \quad \text{و} \quad (M_{\geq n})_v = \begin{cases} M_v & v \geq n \\ \circ & v < n. \end{cases}$$

تذکر ۳.۲.۱ برای هر n ، دنباله کوتاه دقیق از R -همبافتها را داریم:

$$\circ \rightarrow M_{\leq n} \rightarrow M \rightarrow M_{\leq n+1} \rightarrow \circ.$$

تعریف ۴.۲.۱ فرض کنیم M یک R -همبافت و n یک عدد صحیح باشد. برش نرم^{۱۱} بالای

M در n همبافت $M_{\subset n}$ است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

^{۱۰} hard truncation

^{۱۱} soft truncation

$$d_v^{M_{C_n}} = \begin{cases} \circ & v > n \\ \overline{d_n^M} & v = n \\ d_v^M & v < n. \end{cases} \quad \text{و} \quad (M_{C_n})_v = \begin{cases} \circ & v > n \\ C_n(M) & v = n. \\ M_v & v < n. \end{cases}$$

که در آن $d_n^M : C_n(M) \rightarrow M_{n-1}$ و $C_n(M) = \text{coKer} d_{n+1}^M$. بطور مشابه برش نرم پایین

M در n همبافت $M_{\supset n}$ است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$d_v^{M_{\supset n}} = \begin{cases} d_v^M & v > n \\ \circ & v = n \\ \circ & v < n. \end{cases} \quad \text{و} \quad (M_{\supset n})_v = \begin{cases} M_v & v > n \\ Z_n(M) & v = n. \\ \circ & v < n. \end{cases}$$

که در آن $Z_n(M) = \text{Ker} d_n^M$.

تذکر ۵.۲.۱ فرض کنید N یک R -مدول باشد. می‌توانیم N را به عنوان یک R -همبافت متمرکز شده در درجه‌ی صفر در نظر بگیریم، به بیانی دیگر برای هر $n \neq 0$ ، $N_n = 0$ و برای $n = 0$ ، $N_0 = N$. از طرف دیگر، هر R -همبافت متمرکز شده در درجه‌ی صفر مثل N را می‌توانیم یک R -مدول در نظر بگیریم.

تعریف ۶.۲.۱ R -همبافت X را از بالا کراندار^{۱۲} گوئیم، اگر $n \in \mathbb{Z}$ موجود باشد به طوری که

برای هر $l > n$ داریم: $X_l = 0$. در این صورت همبافتی به صورت زیر خواهیم داشت:

$$\circ \rightarrow X_n \xrightarrow{d_n^X} X_{n-1} \xrightarrow{d_{n-1}^X} \dots \quad (n \in \mathbb{Z}).$$

^{۱۲}Bounded above

تعریف ۷.۲.۱ $-R$ همبافت X را از پایین کراندار گوئیم، اگر $m \in \mathbb{Z}$ موجود باشد که برای هر $l < m$ داریم: $X_l = 0$. در واقع X همبافتی به صورت زیر است:

$$\cdots \rightarrow X_{m+1} \xrightarrow{d_{m+1}^X} X_m \xrightarrow{d_m^X} 0 \quad (m \in \mathbb{Z}).$$

هرگاه یک همبافت از بالا و از پایین کراندار باشد، گوئیم آن همبافت کراندار است.

تعریف ۸.۲.۱ برای هر $-R$ همبافت مثل X و $n \in \mathbb{Z}$ مدول X_n را مدول از درجه n و عناصر هسته d_n^X را یک $-n$ دور^{۱۳} نامیده و با Z_n^X نشان می‌دهیم. همچنین عناصر تصویر d_{n+1}^X را $-n$ مرز^{۱۴} نامیده و با B_n^X نشان می‌دهیم. از آنجائیکه $d_n^X d_{n+1}^X = 0$ پس B_n^X زیرمدول Z_n^X است. بنابراین می‌توانیم مدول خارج قسمتی زیر را تعریف کنیم:

$$H_n(X) = \frac{Z_n^X}{B_n^X}.$$

و آن را $-n$ امین همولوژی مدول از همبافت X می‌نامیم. برای هر $l \in \mathbb{Z}$ قرار می‌دهیم:

$$d_l^{H(X)} = 0, \quad H(X)_l = H_l(X).$$

همبافت $H(X) = (H_l(X), 0)$ را همبافت همولوژی از همبافت X می‌نامیم، که می‌توان آن را به صورت زیر نشان داد:

$$\cdots \rightarrow H(X)_{l+1} \xrightarrow{0} H(X)_l \xrightarrow{0} H(X)_{l-1} \rightarrow \cdots.$$

تعریف ۹.۲.۱ همبافت X را همولوژی بدیهی^{۱۵} گوئیم، هرگاه $H(X) = 0$. بعضی مواقع همبافت همولوژی بدیهی را دنباله‌ی دقیق نیز می‌نامند. به ویژه، دنباله‌ی دقیق کوتاه از $-R$ مدول ها

n-cycle^{۱۳}n-boundary^{۱۴}trivial homology^{۱۵}